

Othman ibn 'Affan

"Dhu al-Nurayn" (Den med de två ljussken)

Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, den ädle följeslagaren och den tredje kalifen, räknas till de framstående islamiska personligheter som lämnat ett djupt avtryck i islams historia och civilisation. Othman ibn 'Affan var känd för sitt kloka omdöme, sin goda moral, sin gudsfruktan och sin blygsamhet. Han fick Profetens ﷺ kärlek och gifte sig med två av hans döttrar, vilket gav honom titeln **"Dhu al-Nurayn"** (den med de två ljusen). Hans liv var fyllt av givande och generositet på Guds väg, och hans ständiga strävan att sprida islam och stärka dess grundpelare gjorde honom till en förebild för generationer. I denna artikel går vi igenom de viktigaste dragen i Othman ibn 'Affans liv och hans insatser, med fokus på hans livsstadier, hans roll i bevarandet av den profetiska hadithen och hans mänskliga ställningstaganden som bevarats i islams historia.

Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, är en av de tio som givits glädjebudet om paradiset, en av de första som antog islam och den tredje av de rättleda kaliferna. Under hans tid samlades Koranen i en enda mushaf. Han fick titeln **"Dhu al-Nurayn"** eftersom han gifte sig med två av Profetens ﷺ döttrar (Ruqayya och Umm Kulthum). Han var den första som utvandrade till Abessinien för att skydda islam, och han utvandrade sedan den andra gången till Medina. Profeten älskade honom,

gav honom glädjebudet om paradiset och berättade att han skulle dö som martyr.

I följande rader lär vi känna en sammanfattning av den ädle följeslagaren Othman ibn 'Affans liv.

Othman ibn 'Affans härstamning, titel och kunya

Han är Othman ibn 'Affan ibn Abi al-'As ibn Umayya ibn 'Abd Shams ibn 'Abd Manaf ibn Qusayy ibn Kilab ibn Murra ibn Lu'ayy ibn Ghalib ibn Fihri al-'Adawi al-Qurashi. Han föddes i Mekka sex år efter Elefantåret, enligt den korrekta uppfattningen.

Hans far är 'Affan ibn Abi al-'As ibn Umayya ibn 'Abd Shams ibn 'Abd Manaf ibn Qusayy ibn Kilab ibn Murra ibn Ka'b ibn Lu'ayy ibn Ghalib ibn Fihri ibn Malik ibn al-Nadr ibn Kinana ibn Khuzayma ibn Mudrika ibn Ilyas ibn Mudar ibn Nizar ibn Ma'd ibn 'Adnan. Han tillhörde Banu Umayya och var en av dess ledare, känd för sin generositet och rikedom. Han var kusin till den ädle följeslagaren Abu Sufyan ibn Harb. Hans härstamning möts med Guds Sändebuds härstamning i den fjärde förfadern på faderns sida.

Hans mor är den ädla följeslagerskan Arwa bint Kurayz ibn Habib ibn 'Abd Shams ibn 'Abd Manaf ibn Qusayy ibn Kilab ibn Murra ibn Ka'b ibn Lu'ayy ibn Ghalib ibn Fihri ibn Malik ibn al-Nadr ibn Kinana ibn Khuzayma ibn Mudrika ibn Ilyas ibn Mudar ibn Nizar ibn Ma'd ibn 'Adnan. Arwa är dotter till Profetens ﷺ faster, eftersom hennes mor är al-Bayda' bint 'Abd al-Muttalib.

Varför skäms änglarna inför Othman ibn 'Affan?

I en autentisk hadith från Profeten ﷺ sägs: **"Skall jag inte skämmas inför en man som änglarna skäms inför?"** [Saaia Muslim] Detta sades om Othman ibn 'Affan.

Othman var en mycket blyg och ödmjuk man, känd för sin gudsfruktan och sitt rena hjärta, till den grad att änglarna själva skämdes inför honom. Det berättas att Profeten ﷺ satt i sitt hus lutad, och när Othman kom in satte han sig rakt och ändrade sin hållning. När han tillfrågades varför sade han: **"Skall jag inte skämmas inför en man som änglarna skäms inför?"**

Detta visar hur stor hans moral var och hur ren hans personlighet var.

Han fick titeln **Dhu al-Nurayn** eftersom de två ljusen syftar på Profetens ﷺ döttrar Ruqayya och Umm Kulthum, må Gud vara nöjd med dem. Profeten gifte honom först med Ruqayya, och när hon dog gifte han honom med sin andra dotter Umm Kulthum. 'Abdullah ibn Omar ibn Aban al-Ju'fi berättar att hans morbror sade: "Vet du varför Othman kallades Dhu al-Nurayn?" Han sade: "Nej." Han svarade: "Ingen man sedan Adam skapades fram till Domedagen har gift sig med två av en profets döttrar - förutom Othman ibn 'Affan. Därför kallades han Dhu al-Nurayn."

Othman kallades i förislamisk tid Abu 'Amr. När han fick en son från Ruqayya, Profetens dotter, som han kallade 'Abdullah, fick han kunyan Abu 'Abdillah.

Othman ibn 'Affan under den profetiska tiden

Othman ibn 'Affan antog islam i de tidigaste stadierna av kallelsen genom [Abu Bakr as-Siddiq](#). Han var en av de första sahaba som antog islam och bar dess svårigheter i Mekka. Othman var känd för sitt kloka omdöme och sin ädelhet. Han var en av dem som utvandrade till Abessinien två gånger för att söka trygghet. När muslimerna utvandrade till Medina var Othman bland de första.

Han utmärkte sig genom sin kärlek till Profeten ﷺ och var alltid redo att offra det dyrbaraste för islams skull. Profeten gifte honom med sin dotter Ruqayya, och när hon dog gifte han honom med sin andra dotter Umm Kulthum. Därför bar han titeln **Dhu al-Nurayn**, som en heder för att han gifte sig med två av Profetens döttrar.

Othman, må Gud vara nöjd med honom, var omkring trettiofyra år gammal när [Abu Bakr as-Siddiq](#) kallade honom till islam. Det är inte känt att han tvekade eller stammade, utan han var snabb och svarade omedelbart på as-Siddiqs kallelse. Därmed blev han en av de allra första som antog islam, och han var den fjärde mannen som antog islam.

Detta tidiga accepterande av islam var kanske resultatet av det som hände honom när han återvände från al-Sham. Han berättade detta för Guds Sändebud ﷺ när han och Talaa ibn Obayd Allah kom in till honom. Profeten erbjöd dem islam, läste Koranen för dem, informerade dem om islams rättigheter och lovade dem Guds belöning. De trodde och bekräftade. Othman sade:

"O Guds Sändebud, jag kom nyligen från al-Sham. När vi var mellan Ma'an

och al-Zarqa', var vi som sovande, då en ropande ropade till oss: 'Ni sovande, stig upp! Ahmed har trätt fram i Mekka.' När vi kom fram hörde vi talas om dig."

Det råder ingen tvekan om att en sådan händelse lämnar ett märkligt avtryck i en människas själ, ett avtryck som han inte kan bortse från när sanningen står framför hans ögon. Vem skulle tillåta att en profet framträder i hans land utan att han undersöker saken? När han sedan anländer och finner att alla händelser och fakta bekräftar det han hört – hur skulle han då tveka att svara på kallelsen?

Han betraktade denna nya kallelse med lugn, som var hans vana i att hantera saker. Han fann att det var en kallelse till dygd och att överge laster, en kallelse till monoteism och en varning mot avgudadyrkan, en kallelse till dyrkan och en varning mot försumlighet, en kallelse till god moral och en varning mot dålig moral. Sedan såg han på sitt folk och fann att de dyrkade avgudar, åt självdött kött, behandlade grannar illa och bröt heliga band. Och han såg att Profeten Muhammad ﷺ var sann och pålitlig, känd för allt gott och aldrig känd för något ont. Han hade aldrig ljugit och aldrig begått svek.

Han antog islam genom [Abu Bakr as-Siddiq](#), må Gud vara nöjd med honom, och fortsatte i sin tro framåt – stark, vägledande, mild, tålmodig, stor, nöjd, förlåtande, generös, välgörande, barmhärtig, frikostig. Han tröstade de troende och hjälpte de svaga tills islams styrka blev fast.

Othman ibn 'Affan under [Abu Bakrs](#) och [Omars](#) tid

Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, arbetade som en uppriktig rådgivare åt [Abu Bakr as-Siddiq](#) och Omar ibn al-Khattab. Han var en person som man litade på i många frågor, inklusive shura vid valet av kalifer och i avgörande beslut för umman. Under Omars tid bidrog Othman direkt till utvecklingen av det finansiella förvaltningssystemet. Han hade också en viktig roll i utvidgningen av Profetens moské, vilket gjorde det lättare för muslimerna att utföra sin dyrkan. En av de viktigaste bedrifterna under hans egen kalifattid var att han samlade Koranen i en enda mushaf, för att skydda den från förändring och oenighet.

Othman ibn 'Affans egenskaper

Han var, må Gud vara nöjd med honom, en man som varken var kort eller lång, med ljus hy, tjock och fyllig skäggväxt, kraftiga leder, bred mellan

axlarna, mycket hår på huvudet, och han brukade färga sitt skägg gult. Han var stark, hade fötter där hälna var nära varandra och framfötterna längre isär, hade en rak och lång näsa med en lätt böjning, kraftiga underben, långa armar med hår som täckte dem, lockigt hår, det vackraste leendet, och hans hår nådde nedanför öronen. Det mest sannolika är att han var ljushyad, även om det sagts att han var brun.

I förislamisk tid var han en av de bästa bland sitt folk – han var högt ansedd, rik, mycket blyg, mild i talet. Hans folk älskade honom djupt och respekterade honom. Han hade aldrig fallit ned inför en avgud i hela sitt liv, och han hade aldrig begått någon syndig handling. Han drack aldrig vin före islam och sade:

”Det tar bort förståndet, och förståndet är det högsta Gud har gett människan. Människan ska höja det, inte kämpa mot det.”

Han sade om sig själv:

”Jag sjöng aldrig, jag önskade aldrig något (av förbjudet slag), jag rörde aldrig min privata del med min högra hand sedan jag gav den i trohetsed till Guds Sändebud ﷺ. Jag drack aldrig vin i förislamisk tid eller i islam, och jag begick aldrig otukt i förislamisk tid eller i islam.”

Guds Sändebud ﷺ litade på Othman ibn 'Affan, älskade honom och hedrade honom för hans blygsamhet, hans goda moral och hans generositet i att stödja muslimerna. Han gav honom glädjebudet om paradiset, liksom Abu Bakr, Omar, 'Ali och de övriga tio, och han berättade för honom att han skulle dö som martyr.

Profeten ﷺ utsåg honom till ställföreträdare över Medina vid expeditionen till Dhat al-Riqā' och till Ghatafan. Han var älskad av Quraysh, mild, känslig, mycket välgörande. Relationen mellan honom och Abu Bakr, Omar och 'Ali var utmärkt. Han var inte en talare, men han var den mest kunnige bland sahaba i pilgrimsritualerna, han var en bevarare av Koranen, och han var inte asketisk som Omar ibn al-Khattab utan åt god mat.

Vad är de största ställningstagandena hos vår mästare Othman, må Gud vara nöjd med honom?

Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, hade många stora ställningstaganden som visar hans ständaktighet och hängivenhet i att

tjäna religionen.

Bland de största ställningstagandena hos vår mästare Othman, må Gud vara nöjd med honom, är hans tålamod och fasthet i sanningen under fitna-tiderna, särskilt under perioden då han belägrades i Medina före sitt martyrskap. Han vägrade att ta till våld eller att spilla blod trots det enorma tryck som utövades mot honom. Han insisterade på att inte bekämpa de upprorsmakare som samlades runt hans hus, även när många av sahaba rådde honom att använda kraft för att försvara sig. Hans ord vid den tiden var:

"Jag dör hellre än att jag spiller blod."

Detta uttryckte hans åtagande att inte kasta umman i ett inbördeskrig och att skydda blodet, och han föredrog att offra sig själv framför att muslimernas blod skulle rinna.

Bland hans stora ställningstaganden i givande och ekonomisk uppoffring finns hans insats i att utrusta *Jaysh al-Osra* (svårighetens armé) i slaget vid Tabuk, där han gav rikligt med pengar och utrustade en tredjedel av armén själv. Hans generositet hade ett djupt inflytande på muslimerna och på att stärka statens grundvalar. Profeten ﷺ sade då:

"Inget skadar Othman efter denna dag."

Som uppskattning för hans stora uppoffringar på Guds väg och i stöd för islam.

Vad gjorde Othman när Profeten dog?

När Profeten ﷺ dog var Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, bland de sahaba som skyndade att utföra sina plikter. Han arbetade tillsammans med andra sahaba för att stödja Abu Bakr as-Siddiq, må Gud vara nöjd med honom, i att befästa kalifatet. Othman var en stark rådgivare åt Abu Bakr och spelade en roll i att ena umman kring sin kalif. Han deltog aktivt i alla avgörande beslut.

Othman hade också en framträdande roll i att samla Koranen under Abu Bakrs tid. Han arbetade för att bevara Guds bok och granska den för att säkerställa dess exakthet och skydda den från förändring.

Bland hans största gärningar var också att han samlade Koranen i en enda mushaf. Han fruktade att muslimerna skulle börja skilja sig åt i sin

recitation efter att erövringarna spridits och dialekterna blivit många. Han samlade sahaba och fattade ett avgörande beslut att samla Koranen och enhetliggöra recitationen. Han befallde att mushafen skulle skrivas på Qurayshs språk och skickade exemplar till de olika islamiska provinserna. Detta bidrog till att bevara Guds bok från förändring och enade umman på en enda recitation. Det räknas som en av hans största och viktigaste bedrifter i islams historia.

Hans handel med Gud och givande på Guds väg

Othman ibn 'Affan utmärkte sig genom en oöverträffad generositet. Han var en av Qurayshs rikaste män före islam, och hans kärlek till att ge på Guds väg var en av hans mest framträdande egenskaper.

När muslimerna drabbades av vattenbrist i Medina köpte Othman *Bi'r Ruma* (Rumas brunn) från en judisk man och gjorde den till en waqf för muslimerna, så att vattnet blev gratis för alla som behövde det.

När muslimerna förberedde sig för slaget vid Tabuk utrustade Othman en tredjedel av armén och gav tusentals dinarer på Guds väg. Profeten ﷺ prisade honom och bad för honom, och sade:

"Inget skadar Othman efter denna dag." [Saaia al-Tirmidhi]

Det bästa par som en människa sett: Ruqayya och Othman

Othman, må Gud vara nöjd med honom, gifte sig med åtta kvinnor, alla efter islam. Men hans äktenskap med Ruqayya, Profetens dotter, har en känd historia.

Profeten ﷺ hade gift Ruqayya med Otba ibn Abi Lahab och hennes syster Umm Kulthum med Otayba ibn Abi Lahab. När suran al-Masad uppenbarades:

{Förgås må Abu Lahabs händer, och förgås må han...} (al-Masad: 1-5)

sade Abu Lahab och deras mor Umm Jamil bint Harb till sina söner: **"Skiljer från Muhammads döttrar."**

Så de skilde sig från dem innan de ens hade levt tillsammans med dem – som en ära från Gud åt Profetens döttrar och som en förnedring för Abu

Lahabs söner.

När Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, hörde nyheten om Ruqayyas skilsmässa, blev han mycket glad och skyndade sig att fria till henne hos Guds Sändebud ﷺ. Profeten ﷺ gifte henne med honom, och Umm al-Mu'minin Khadija bint Khuwaylid förde henne till honom. Othman var en av Qurayshs vackraste män till utseendet, och hon motsvarade honom i skönhet och ljuvlighet. Det sades om dem när hon fördes till honom:

”Det bästa par som en människa sett: Ruqayya och hennes make Othman.”

Hans äktenskap med Umm Kulthum, Profetens andra dotter

Från Abu Hurayra, må Gud vara nöjd med honom, berättas att Profeten ﷺ stod vid moskéns dörr och sade:

”O Othman, detta är Jibril som har berättat för mig att Gud har gift dig med Umm Kulthum med samma brudgåva som Ruqayya och med samma rättigheter.”

Detta var år tre efter hijra, i månaden Rabi' al-Awwal, och han fullbordade äktenskapet med henne i Jumada al-Akhira.

När Umm Kulthum, må Gud vara nöjd med henne, dog i Sha'ban år nio efter hijra, blev Othman mycket bedrövad och djupt sorgsen över hennes bortgång. Profeten ﷺ såg Othman gå med nedböjt huvud och sorg i ansiktet, så han gick fram till honom och sade:

”Om vi hade haft en tredje dotter skulle vi ha gift dig med henne, o Othman.”

Detta är ett bevis på Profetens kärlek till Othman och ett bevis på Othmans lojalitet och vördnad för sin Profet. Det visar också att islam inte känner någon vidskepelse i sådana situationer – Guds beslut är genomfört, Hans befallning är verkställd, och ingen kan hindra Hans vilja.

Othman ibn 'Affans barn

Han hade nio söner från fem olika hustrur:

- **'Abdullah** – född två år före hijra. Hans mor var Ruqayya, Profetens dotter. I början av tiden i Medina pickade en tupp honom i ansiktet nära ögat. Såret växte tills han dog år fyra efter hijra, sex år gammal.
- **'Abdullah den yngre** – hans mor var Fakhta bint Ghazwan.
- **'Amr** – hans mor var Umm 'Amr bint Jundub. Han berättade hadither från sin far och från Usama ibn Zayd. 'Ali ibn al-Husayn, Sa'id ibn al-Musayyib och Abu al-Zinad berättade från honom. Han hade få hadither. Han gifte sig med Ramla bint Mu'awiya ibn Abi Sufyan och dog år 80 efter hijra.
- **Khalid** – hans mor var Umm 'Amr bint Jundub.
- **Aban** – hans mor var Umm 'Amr bint Jundub. Han var en imam inom fiqh och kallades Abu Sa'id. Han var guvernör över Medina i sju år under Marwan ibn al-Hakam. Han hörde från sin far och från Zayd ibn Thabit. Han hade få hadither.
- **Omar** – hans mor var Umm 'Amr bint Jundub.
- **al-Walid** – hans mor var Fatima bint al-Walid ibn 'Abd Shams ibn al-Mughira al-Makhzumiyya.
- **Sa'id** – hans mor var Fatima bint al-Walid al-Makhzumiyya. Han blev guvernör över Khurasan år 56 under Mu'awiya ibn Abi Sufyan.
- **'Abd al-Malik** – hans mor var Umm al-Banin bint Oyayna ibn Hisn. Han dog som barn.

Hans döttrar

Han hade sju döttrar från fem kvinnor, bland dem:

- **Maryam** – hennes mor var Umm 'Amr bint Jundub.
- **Umm Sa'id** – hennes mor var Fatima bint al-Walid al-Makhzumiyya.
- **'A'isha** – hennes mor var Ramla bint Shayba ibn Rabi'a.
- **Maryam** – hennes mor var Na'ila bint al-Farrafisa.
- **Umm al-Banin** – hennes mor var en slavkvinna.

Hans insatser i tjänst för den profetiska hadithen

Othman, må Gud vara nöjd med honom, hade en framträdande roll i att samla och bevara den profetiska hadithen. Han var en av de pålitliga som memorerade hadith och förmedlade den med noggrannhet och tillförlitlighet. Efter Profetens ﷺ död var han angelägen om att säkerställa

att de hadither som cirkulerade bland människor var korrekta och att de dokumenterades genom tillförlitliga berättare.

Han förmedlade hadith med sanning och pålitlighet. Många hadither har berättats från honom, bland dem Profetens ord:

"Den bästa av er är den som lär sig Koranen och lär ut den." [Saaia al-Bukhari]

Othman bidrog till att sprida och undervisa den profetiska sunnan, vilket hjälpte till att bevara religionen och sprida dess läror.

Shura-berättelsen och Othman ibn 'Affans kalifat

Othman ibn 'Affan blev kalif vid 68 års ålder. Han blev kalif efter att Omar ibn al-Khattab dödats. Berättelsen om hans val kallas *shura-berättelsen*.

När Omar blev knivhuggen kallade han sex sahaba:

- 'Ali ibn Abi Talib
- Othman ibn 'Affan
- 'Abd al-Raaman ibn 'Awf
- Sa'd ibn Abi Waqqas
- al-Zubayr ibn al-'Awwam
- Talaa ibn Obayd Allah

De skulle välja en kalif bland sig. Alla kom till mötet utom Talaa som var på resa. Omar befallde dem att välja en kalif inom tre dagar efter hans död för att bevara muslimernas enhet.

Sahaba rådgjorde med varandra och enades om att välja Othman. Muslimerna gav honom trohetseden offentligt i moskén år 23 efter hijra, och han blev den tredje av de rättleda kaliferna.

Denna berättelse och sättet Othman valdes på visar shurans betydelse i muslimernas angelägenheter och visar Omars intelligens och klokhet i att införa detta system. Målet var att söka Guds välbehag, inte makt eller status. 'Ali ibn Abi Talib, må Gud vara nöjd med honom, dröjde inte med att ge trohetseden – han var den första efter 'Abd al-Raaman ibn 'Awf. Han styrdes inte av egoism, utan av muslimernas enhet och Guds välbehag.

Othmans mushaf och erövringarna under hans tid

Under Othman ibn 'Affans tid spreds islam över stora områden och sahaba spreds ut. Detta ledde till att olika recitationer och dialekter började spridas. Man fruktade att Koranens skrivning och uttal skulle börja skilja sig åt.

Othman samlade därför muslimerna på Qurayshs språk – arabernas dialekt – och lät skriva Koranen på detta språk. Denna mushaf kallades **Othmans mushaf** eller *al-Musaaf al-Imam*. Det var en av hans största bedrifter. Koranen som han lät skriva är den som fortfarande används idag.

Bland hans viktigaste gärningar fanns också:

- Erövringen av Marw
- Erövringen av Turkiet
- Utvidningen av den islamiska staten
- Erövringen av Alexandria
- Erövringen av Armenien, Kaukasus, Khurasan, Kirman, Sijistan, Afrika och Cypern
- Utvidningen av Profetens moské år 29–30 efter hijra
- Grundandet av den första islamiska flottan för att skydda de muslimska kusterna från bysantinska attacker

Sahabas uttalanden om Othman ibn 'Affan

Sahaba, må Gud vara nöjd med dem, älskade Othman, uppskattade honom, kände till hans dygder och hans tidiga insatser, och de avvisade allt som sagts om honom av avundsjuka och fördärvade människor. Othman var en av dem som ansträngde sig mycket i dyrkan. Det har berättats från flera håll att han bad med hela den stora Koranen i **en enda rak'a** vid den svarta stenen under hajjdagarna, och detta var hans vana. Han brukade börja Koranen på fredagskvällen och avsluta den på torsdagen. Han fastade hela tiden och stod upp i bön på natten, förutom en kort stund i början av natten.

'Abd al-Raaman ibn Othman al-Qurashi berättar att Guds Sändebud ﷺ gick in till sin dotter Ruqayya medan hon tvättade Othmans huvud och sade:

”Min dotter, gör gott mot Abu 'Abdillah, för han är den av mina följeslagare som mest liknar mig i sin karaktär.”

Sayyida 'A'isha, må Gud vara nöjd med henne

'A'isha berättar:

Guds Sändebud ﷺ låg i sitt hus med benen blottade. Abu Bakr bad om tillstånd att komma in, och han gav honom tillstånd och han kom in i samma tillstånd och talade med honom. Sedan bad Omar om tillstånd, och han gav honom tillstånd och han kom in i samma tillstånd och talade med honom. Sedan bad Othman om tillstånd, och då satte sig Guds Sändebud ﷺ upp och ordnade sina kläder.

'A'isha sade: "O Guds Sändebud, Abu Bakr kom in och du reagerade inte, och Omar kom in och du reagerade inte, men när Othman kom in satte du dig upp och ordnade dina kläder!"

Profeten ﷺ sade:

"Skulle jag inte skämmas inför en man som änglarna skäms inför?"

En annan berättelse:

Yunus berättade för oss, Omar ibn Ibrahim al-Yashkuri berättade: "Jag hörde min mor berätta att hennes mor gick till huset (Ka'ba) som pilgrim, och huset hade då två dörrar. När jag var klar med tawaf gick jag in till 'A'isha och sade: 'O moder till de troende, en av dina söner skickade dig hälsningar, och människorna talar mycket illa om Othman - vad säger du om honom?' Hon sade: '**Må Gud förbanna den som förbannar honom**' - jag tror hon sade det tre gånger. 'Jag såg Guds Sändebud ﷺ luta sitt lår mot Othman, och jag torkade svetten från Profetens panna medan uppenbarelsen kom till honom. Profeten gifte honom med sina två döttrar, den ena efter den andra, och han brukade säga: "Skriv, Othman." Gud skulle aldrig ge en av sina profeter en sådan ställning till någon annan än en ädel tjänare.'"

['Ali ibn Abi Talib](#)

al-Nazzal ibn Sabra al-Hilali sade:

"Vi sade till 'Ali: O de troendes ledare, berätta för oss om Othman ibn 'Affan." Han sade:

"Det är en man som i den högsta församlingen kallas 'Dhu al-Nurayn'. Han

var Guds Sändebuds svärson genom två av hans döttrar. Gud garanterade honom ett hus i paradiset.”

Imam Aamad berättar med sin kedja från Muaammad ibn al-Hanafiyya:

”Det nådde 'Ali att 'A'isha förbannade Othmans mördare vid al-Marbad. Han höjde sina händer tills de nådde hans ansikte och sade:

'Och jag förbannar Othmans mördare – må Gud förbanna dem i dalar och på berg.' Han sade det två eller tre gånger.”

'Abdullah ibn 'Abbas

Han sade i beröm av Othman och i fördömande av dem som förminskar honom:

”Må Gud förbarma sig över Abu 'Amr. Han var, vid Gud, den ädlaste av svärsöner, den bästa av de rättfärdiga, stående i bön vid gryningen, mycket gråtande vid minnet av elden, snabb till varje godhet, först till varje gåva, älskvärd, stolt, lojal, utrustaren av svårighetens armé, Guds Sändebuds svärson. Må Gud låta förbannelsen vila över den som förbannar honom till domedagen.”

Anas ibn Malik

Anas sade:

”Profeten ﷺ steg upp på Uhud-berget tillsammans med Abu Bakr, Omar och Othman. Berget skakade, och Profeten sade: 'Stå still, Uhud! Du har endast en profet, en sannfärdig och två martyrer på dig.'”

Det sades till Anas: ”Kärleken till 'Ali och Othman kan inte samlas i ett hjärta.” Anas sade:

”De ljuger. Deras kärlek har samlats i våra hjärtan.”

[Abu Hurayra](#)

Abu Maryam sade:

”Jag såg Abu Hurayra den dag Othman dödades. Han hade två flätor och höll i dem och sade:

'Vid Gud, Othman dödades utan rätt.'

'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'As

Abu Nu'aym berättar med sin kedja från 'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'As:

"Othman ibn 'Affan, Dhu al-Nurayn, dödades orättvist. Han kommer att få dubbel belöning."

Othmans styre över den islamiska staten

Efter att muslimerna gav honom trohetseden började Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, att administrera statens angelägenheter. Han tog sahaba som sina medhjälpare. Under hans kalifat utfördes många stora bedrifter som fortfarande syns i dag.

Inom rättskipning

- Han dömde själv i tvister.
- Han rådfrågade sahaba innan han dömde.
- Han grundade ett särskilt hus för rättskipning.

Inom guvernörskap

- Han lät de guvernörer som Omar utsett sitta kvar i ett år.
- Därefter behöll han vissa och avsatte andra.
- Han utsåg guvernörer efter behov och efter att ha rådfrågat sahaba.
- Han slog samman vissa provinser för muslimernas bästa, t.ex. Bahrain med Basra.
- Han rådde sina guvernörer att vara rättvisa, barmhärtiga och ge muslimer deras rättigheter.

Inom finanspolitiken

Han ändrade inte Omars ekonomiska politik. Hans tid var en tid av välstånd för muslimerna. Hans principer var:

- En islamisk allmän finanspolitik.
- Skatteindrivning utan att skada folket.
- Att ta det som rättmätigt tillhör statskassan.
- Att ta från ahl al-dhimma det som är rättvist och ge dem deras rättigheter.
- Att hans skatteindrivare skulle vara ärliga.

- Att undvika ekonomisk korruption.

Dessa principer studeras idag vid världens främsta universitet, vilket visar Othmans politiska och ekonomiska skicklighet.

Othman ibn 'Affans martyrskap

I slutet av hans kalifat, när de islamiska erövringarna expanderade och nya muslimer ännu inte hade lärt sig disciplin och lydnad, försökte vissa fiender till islam – särskilt juden 'Abdullah ibn Saba' – skapa splittring. De spred rykten om Othmans politik och uppviglade folk i Egypten, Kufa och Basra. Vissa blev lurade och följde dem till Medina.

De mötte kalifen och krävde att han skulle avgå. Han kallade dem till moskén tillsammans med sahaba och stadens folk. Han bemötte deras anklagelser, svarade på deras frågor och förlät dem. De återvände hem men planerade i hemlighet att återvända.

I Shawwal år 35 efter hijra återvände gruppen från Egypten och påstod att de funnit ett brev med order om att döda deras ledare. Othman förnekade brevet, men de belägrade honom i hans hus i **20-40 dagar** och hindrade honom från att gå till moskén och till och med från vatten.

Sahaba ville slåss för att skydda honom, men han förbjöd dem och sade att han inte ville att en enda droppe muslimskt blod skulle spillas för hans skull.

Upprorsmakarna bröt sig in i hans hus från baksidan (från Abu Hazms hus). De attackerade honom medan han läste Koranen. Hans hustru Na'ila kastade sig över honom för att skydda honom, men de högg henne och skar av hennes fingrar. De dödade Othman, och hans blod föll på mushafen.

Han dog som martyr på morgonen av Id al-Adaa år 35 efter hijra. Han begravdes i al-Baqi'. Hans död blev början på fitna som fortsatte bland muslimerna, såsom Slaget vid al-Jamal (36 H) och Slaget vid Siffin.

Sammanfattning

Othman ibn 'Affan, må Gud vara nöjd med honom, var ett levande exempel på ödmjukhet och givmildhet. Han hade stora ställningstaganden som vittnar om hans storhet genom historien. Han förkroppsligade islams ädla värderingar och ägnade sig åt att tjäna umman. Han lämnade ett

outplånligt avtryck i bevarandet av Koranen och den profetiska sunnan. Han var alltid först till det goda och blev en av islams största personligheter. Hans berättelse lever kvar i muslimernas hjärtan och hans liv är en inspiration för alla som söker ädla karaktärer och uppriktigt tjänande av samhället.

Källor: Flera olika källor

- Ibn Kathir, *al-Bidaya wa-n-Nihaya*, red. 'Abdullah al-Turki
- al-Bukhari, *Saaia al-Bukhari*, Dar Ibn Kathir
- Muslim, *Saaia Muslim*, Dar al-Salam
- al-Sallabi, *Othman ibn 'Affan: hans liv och gärningar*, Dar Ibn Hazm
- Ibn Sa'd, *al-Tabaqat al-Kubra*, red. Muaammad ibn Hasan al-Shafi'i
- Ibn al-Athir, *al-Kamil fi al-Tarikh*
- al-Dhahabi, *Siyar A'lam al-Nubala'*
- Ibn 'Abd al-Barr, *al-Isti'ab fi Ma'rifat al-Asaab*
- al-Tabari, *Tarikh al-Rusul wa-l-Muluk*